"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף – היומי"

ברכות יב.

ברכות אין מעכבות, עי' ירושלמי פ"ב ה"א מה שמוכיח מהמשנה ריש פ"ב, וקשה הא שם איירי דקורא בלא ברכות, והכא מיירי שמברך רק חלק מהברכות? עי' תוס' לקמן יג. רשב"א כאן, ופרי יצחק ח"א א'

מפני תרעומת המינין, עי' פרש"י, וקשה הלא קוראים שמע וכו' שלא נאמר מפי הגבורה? עי' עיון יעקב שיאמרו שקורין אותם משום התפילין, עי"ש עוד תירוצים ועי' בן יהוידע.

יל"ע למה במקדש גופא לא ביטלו מפני תרעומת המינין, כמו שמצינו לקמן נד. גבי מהעולם ועד העולם? עי' פרשת מרדכי שעל אמירתן במקדש לא היה תרעומת דהוצרכו להזכירם לכהנים עי"ש טעמו אבל יל"ע להיפך למה לגבי בשכמל"ו מבואר בפסחים נו. שבמקום שאין מינין לא חיישינן, ולמה לעשרת הדברות חיישינן בזמנינו? עי"ש בפרשת מרדכי על העין יעקב, צל"ח ובכור שור בשום התבו"ש.

ישכין ביניכם אהבה ואחוה וכו', מה שהוצרכו במיוחד לדברים אלו במקדש? עי' מהרש"א דזה קודם שנתקנו הפייסות, ובעין אליהו באר שזה בגלל איש הר הבית שהיה חובטן במקל עי' מדות א' ב', ועי' באר שבע תמיד לב:

פשיטא היא דנקיט וכו', שיטת רש"י דספק הגמרא כשאמר הברכה כראוי רק בתחילה התכוון לדבר אחר, ומה שהוצרך רש"י לפרש כן עי' רשב"א ופנ"י, **ויל"ע מה עושה לי חסרון הכוונה אחר שהאמירה היתה כהוגן?** עי' תוד"ה לא, ועי' תלמידי ר"י, וביאור הדברים עי' עמק ברכה ענין מצוות צריכות כוונה עמ' ט', ועי' חי' רא"ל סי' ג' אות ז'.

באור הרי"ף בסוגיא הוא שסיים על השכר פובה"ג רק מיד כשידע תיקן דבריו, ולענין חזרה מתי מהני: עי' תוד"ה לא בשם הר"מ, ועי' מרומי שדה, **והרמב"ן** במלחמות **פירש דהספק כשחזר בו בטעות ותיקן את דבריו על שכר לבופה"ג,** ועי' רשב"א, **ודעת הרמב"ם עי' ברכות ח' יא' ובראב"ד שם, וכן בהל' קר"ש ח' יא' ונושאי כלים שם, ועי' טוב"י סי' רט'.**

שחרית פתח וכו', והאם טעה בכל הברכה או רק בסיומה? עי' רש"י, תר"י, וכס"מ ק"ש א' ח'.

ובדחיית הגמרא 'שאני התם וכו" עי' רש"י ורשב"א.

כל ברכה שאין בה מלכות וכו', וקשה הא כאן הוי סמוכה לחברתה? עי' צל"ח דכיון שטעה לא מהני מה שסמוך לחברתה, **ומה שברכה מעין שבע שאומרים בליל שבת אין בה מלכות?** עי' תוס' רא"ש ורוקח הל' ברכות שסג'.

אילימא דאכל נהמא וכח', ולאיזה ברכה הכוונה ברכה ראשונה או אחרונה? עי' פרש"י דקאי אמעין ג' ועי' מהרש"ל, ועי' במיוחסים לריטב"א שפי' דקאי אברכה"מ, ועי' תר"י דמכאן למד שברכה"מ פוטרת גם את היין, עי' או"ח רח' יז' ב"י ופרישה שם, ועי' צל"ח, ובענין אי סגי בהזן לבד? עי' באה"ל שם סעי' יח'.

יל"ע דלמסקנא אין הטעם משום הכל הולך וכו' ולמה נקטו בברייתא? עי' מאירי הגהות מלא הרועים ורא"מ הורוויץ.

כיצד נפסק להלכה? עי' תוד"ה לא בשם רי"ף ור"י, ועי' באור הלכה רט' ב', גליון הש"ס, פנ"י ומגיד תעלומה.

כל שלא אמר לא יצא וכו', כיצד איירי? עי' פרש"י, ועי' כס"מ קר"ש א' ז' ורבינו מנוח שם, ע"ע בה"ל שמות יב' ועי' תוד"ה להגיד בתר"י שם ובצל"ח,

ברכות יב:

בענין הכריעות: מתי הכריעה בברוך או אתה? עי' נמו"י בשם התוס' ועי' טושו"ע קיג' ו-ז, זהר רע"מ עקב רעא:, ועי' חיי אדם כלל כג ב', ומתי ואיך זוקף? עי' שו"ע הנ"ל, ועי' אמרי נעם להגר"א ועי' בירושלמי ה"ה ומה שבביהמ"ק היו כורעים כששומעים שם ה'? עי' יפה תאר על הירושלמי הנ"ל מג"א קיג' ה' פרמ"ג וערוה"ש שם, ובאיזה שם ה' צריך לזקוף? עי' מג"א וב"ח כסז' ב', ועי' באור הלכה קיג' כרע כחיזרא, פירושו: עי' ברש"י, ועי' רא"ש סי' טו' בשם רב האי גאון, ולהלכה: עי' טוב"ד קיג' בענין הכריעה בתפילות ר"ה ויוה"כ כיצד ינהג? עי' תוד"ה כרע, מהרש"א, ועי' לבוש תקפב' ד', דברי חמודות על הרא"ש, ב"י קיג' בשם מהר"י אבוהב.

רש"י ד"ה המלך המשפט, עי' דבריו, ויש לתמוה למה באמת לא אומרים מלך המשפט? עי' מעדני יו"ט על הרא"ש אות ג' וטז' או"ח קיח' ב'

ורבי אלעזר אמר וכו', והאם איירי לכתחילה או דיעבד? עי' רשב"א בעל המאור ומלחמות, ועי' רא"ש ובצל"ח.

רבה אמר וכו', ולהלכה עי' תוד"ה והלכתא, ועי' זכרון שמואל כב' ב' דלפי הזה הוי תקנה בגוף התפילה ולא רק הזכרה, ועי' דברי החיי אדם בשם בשם ר"א פאסוולער לענין ליל ר"ה, ועי' שעה"צ תקפב ד' ופסקי תשובות שם

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
לתגובות הערות והארות ולקבלת הדף בדוא"ל מידי יום ניתן לפנות ל-
7652935@gmail.com או בין הסדרים למספר - 0527652935

יב: מאימתי פרק ראשון ברכות

כרע כחיזרא. ולקמן (ד' סט:) אמרינן עד שיראלה פיסר רבי' (ג) לפ וכן פיתם כיצילמי דסרקין ומלכד שלא יפות יותר מדאי. אמר רבי ירמיה ומלבד שלא יעבה כהדין מרדונה והיינו תרגום ירוסלמי של לב (ויקרא יח) והלבד כשהוא שומה לאשה זקוף. וכ"ה רי"ל שאנו שומין כל שעה מתפלה לדין ליחסר " שיגביה קודם שיפיים הברכה רק שיכרע בברוך ושיגביה מיד דאמרינן לקמן סוף לין עומדין (ד' לג.), אם לא לשמוח מתלה כל בריכם ופוף כל בריכה מלמדין אותו שלא יעתה:

והלכתא כותיה דרבה. דלריך לאתוס המלך הקדוש והמלך המשפט ואם לא אמר " מחזירין אותו. וקן זכרנו ומי מעון ומכוון לאיים וכספר מיים מחזירים אותו אם לא אמר. דלכ המצנה ממעטע שנעבנו חכמים מיט יוצא ידי חובתו ויכ פסק רבינו יהודה אם פסק לו אם אמר אם לא אמר מחזירים אותו דלאיתא בירושלמי דתענית פ"ק היה מתפלל ושיו יודע אם הזכיר על ומער ואם אלא אם כל אלשים יום בחזקת שלא לעבר. פירוש שלא אמר אלא כמו שהוא לעבר עד עתה שלא אמר כן. אמר כן בחזקת שפסיר ויוא הדין לכל הדברים שלריך להזכיר כך הדין. ואם כן נבפרת ימי תשובה לביאת שלשים יום מחזיקים אותו אם לא אמר אלא אם כן נספר בפירוש והכיא לדיה לדכרי: **בקשו** לקבוע פרשת בלק **בפרשת** ק"ש **ומפני מה** לא קבעוה וכו'. איתא בירושלמי דאומן ג' פרשיות שאקנו בקריאת שמע לפי שבהן עצמת הדברות ומין בו ומצמה הכל:

הדרן עלך מאימתי

מאי בכריעה לבר ורשאי זקוף אלא בעי נמי שיכוף הרשאי וכן פיתם בירושלמי דסרקין ומלבד שלא יפות יותר מדאי. אמר רבי ירמיה ומלבד שלא יעבה כהדין מרדונה והיינו תרגום ירוסלמי של לב (ויקרא יח) והלבד כשהוא שומה לאשה זקוף. וכ"ה רי"ל שאנו שומין כל שעה מתפלה לדין ליחסר " שיגביה קודם שיפיים הברכה רק שיכרע בברוך ושיגביה מיד דאמרינן לקמן סוף לין עומדין (ד' לג.), אם לא לשמוח מתלה כל בריכם ופוף כל בריכה מלמדין אותו שלא יעתה:

והלכתא כותיה דרבה. דלריך לאתוס המלך הקדוש והמלך המשפט ואם לא אמר " מחזירין אותו. וקן זכרנו ומי מעון ומכוון לאיים וכספר מיים מחזירים אותו אם לא אמר. דלכ המצנה ממעטע שנעבנו חכמים מיט יוצא ידי חובתו ויכ פסק רבינו יהודה אם פסק לו אם אמר אם לא אמר מחזירים אותו דלאיתא בירושלמי דתענית פ"ק היה מתפלל ושיו יודע אם הזכיר על ומער ואם אלא אם כל אלשים יום בחזקת שלא לעבר. פירוש שלא אמר אלא אם כן נספר בפירוש והכיא לדיה לדכרי: **בקשו** לקבוע פרשת בלק בפרשת ק"ש **ומפני מה** לא קבעוה וכו'. איתא בירושלמי דאומן ג' פרשיות שאקנו בקריאת שמע לפי שבהן עצמת הדברות ומין בו ומצמה הכל:

רב ששת אמר כי כרע כרע כחיזרא כי קא זקיף זקיף כחייוא: **ואמר רבה בר חיננא סבא** משמיה דרב [2]כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש מלך אוהב צדקה ומשפט חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט ורבי אלעזר אמר אפילו אמר האל הקדוש יצא שנאמר [3]ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה אימתי ויגבה ה' צבאות במשפט אלו עשרה ימים שמר"ה ועד יוה"כ וקאמר האל הקדוש מאי הוה עלה אמר רב יוסף האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט **רבה אמר המלך הקדוש והמלך המשפט** והלכתא כרבה: ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר [4]גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם אמר רבא אם ת"ח הוא [5] צריך שיחלה עצמו עליו מ"ט אילימא משום דכתיב [6]ואין חולה מכם עלי (ואין) [ו]גולה את אזני דילמא מלך שאני אלא מהכא [7]ואני בחלותם לבושי וגו': ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו **על כל עונותיו שנאמר** [8]**למען תזכרי ובשת** ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים דילמא צבור שאני אלא מהכא [9]ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי [10]וה' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה ואילו אורים ותמים לא קאמר משום דקטליה לנוב עיר הכהנים ומנין דאחילו ליה מן שמיא שנא' (ויאמר שמואל אל שאול) [7][ו]מחר אתה ובניך עמי [11]וא"ר יוחנן עמי במחיצתי ורבנן אמרי מהכא [12]והוקענום לה' בגבעת שאול בחיר ה' **יצתה בת קול ואמרה בחיר ה' אמר ר' אבהו בן זוטרתי אמר רב יהודה בר בזידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע ומפני מה לא קבעוה משום מורח צבור מ"ט אילימא משום דכתיב בה [13]אל מוציאם מצרים לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים אלא אמר ר' יוסי בר אבין משום דכתיב בה האי קרא [14]כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו ולימא האי פסוקא ותו לא נמירי כל פרשה דפסקה משה רבינו פסקינן [15]דלא פסקה משה רבינו לא פסקינן פרשת ציצית מפני מה קבעוה א"ר יהודה בר חביבא מפני שיש בה [16]חמשה דברים מצות ציצית יציאת מצרים עול מצות ודעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז בשלמא הני תלת מפרשן עול מצות דכתיב [17]וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ציצית דכתיב וגו' יציאת מצרים דכתיב [18]אשר הוצאתי וגו' אלא דעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז מנלן דתניא אחרי לבבכם זו מינות וכן הוא אומר [19]אמר נבל בלבו אין אלהים אחרי עיניכם זה הרהור עבירה שנאמר [20]ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני אתם זונים זה הרהור ע"ז וכן הוא אומר [21]וזנו אחרי הבעלים: **מתני'** מזכירין יציאת מצרים בלילות [22]א"ר אלעזר בן עזריה "הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה [23]בן זומא שנא' [17]למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות וחכ"א ימי חייך העולם"ז [24]כל להביא לימות המשיח: **גמ'** [25]תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח והלא כבר נאמר [26]הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדרתים שם אמרו לו לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא שעבוד מלכיות עיקר ויציאת מצרים טפל לו כיוצא בו אתה אומר [27]לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך **לא**

פסיוטא. שבנו ביל אדם ומוכטו כלפי מעה בנא אחת: **וקוף כפיוטא.** בנתת דאמלה ואח"כ גופו שלא תראה כריעתו עליו כמשמ: **כפיוטא.** כגתם הזה כשהוא זוקף ומכלכד שלא יפות יותר מדאי. כגתם הזה כשהוא זוקף עצמו מגביה הראש מתלה ומקף מעבר מעגו: **סמלך קדוש.** לפי שבימים הללו הוא מראה מלכותו לשפוט את העולם: **סמלך המשפט.** כמו מלך המשפט. כמו נמלא המרון הכרית (יהושע ב) כמו מרון הכרית. וכן המקבבות המכוונות (מלאכים ג' מח) שהוא כמו מקבבות המכוונות. וכן הענתן הסגברים (ירמיה לא) כמו ענתן הסגברים: ר"ג **ואם פלגיה אבס הוא וגריך גרמפים גריך שיחלה עצמו עליו.** אם ת"ח הוא לא שגרוך לגרמפים גריך שיחלה עצמו עליו: [1]ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה אימתי ויגבה ה' צבאות במשפט אלו עשרה ימים שמר"ה ועד יוה"כ וקאמר האל הקדוש מאי הוה עלה אמר רב יוסף האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט **רבה אמר המלך הקדוש והמלך המשפט** והלכתא כרבה: ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר [2]גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם אמר רבא אם ת"ח הוא (6) צריך שיחלה עצמו עליו מ"ט אילימא משום דכתיב [3]ואין חולה מכם עלי (ואין) [ו]גולה את אזני דילמא מלך שאני אלא מהכא [4]ואני בחלותם לבושי וגו': ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו **על כל עונותיו שנאמר** [5]**למען תזכרי ובשת** ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים דילמא צבור שאני אלא מהכא [6]ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי (6) וה' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה

ואילו אורים ותמים לא קאמר משום דקטליה לנוב עיר הכהנים ומנין דאחילו ליה מן שמיא שנא' (ויאמר שמואל אל שאול) [7][ו]מחר אתה ובניך עמי [8]וא"ר יוחנן עמי במחיצתי ורבנן אמרי מהכא [9]והוקענום לה' בגבעת שאול בחיר ה' **יצתה בת קול ואמרה בחיר ה' אמר ר' אבהו בן זוטרתי אמר רב יהודה בר בזידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע ומפני מה לא קבעוה משום מורח צבור מ"ט אילימא משום דכתיב בה [10]אל מוציאם מצרים לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים אלא אמר ר' יוסי בר אבין משום דכתיב בה האי קרא [11]כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו ולימא האי פסוקא ותו לא נמירי כל פרשה דפסקה משה רבינו פסקינן [12]דלא פסקה משה רבינו לא פסקינן פרשת ציצית מפני מה קבעוה א"ר יהודה בר חביבא מפני שיש בה [13]חמשה דברים מצות ציצית יציאת מצרים עול מצות ודעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז בשלמא הני תלת מפרשן עול מצות דכתיב [14]וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ציצית דכתיב וגו' יציאת מצרים דכתיב [15]אשר הוצאתי וגו' אלא דעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז מנלן דתניא אחרי לבבכם זו מינות וכן הוא אומר [16]אמר נבל בלבו אין אלהים אחרי עיניכם זה הרהור עבירה שנאמר [17]ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני אתם זונים זה הרהור ע"ז וכן הוא אומר [18]וזנו אחרי הבעלים: **מתני'** מזכירין יציאת מצרים בלילות [19]א"ר אלעזר בן עזריה "הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה [20]בן זומא שנא' [17]למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות וחכ"א ימי חייך העולם"ז [21]כל להביא לימות המשיח: **גמ'** [22]תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח והלא כבר נאמר [23]הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדרתים שם אמרו לו לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא שעבוד מלכיות עיקר ויציאת מצרים טפל לו כיוצא בו אתה אומר [24]לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך **לא**

עין משפט נר מצוה

סו א מר"י ס"ים מסלמת מלכה הלכה יב יב עוד סרש"ים סימן קיב סעיף ו:

סו ב מר"י ס"ג שם הלכה יא סמג בבין יט ד"ה ומיהו פרש"י סי' קיח ופי' תקפב סעיף ה:

סוח ג מר"י ס"ים מסלמת קיג הלכה ג:

מוסף רש"י

האילו אורים ותומים לא קאמר. ולף כל מי מקטל כהנים, כתר שאמרו (תהלים מ"ב) אמר אמר. **אתה** ובבניך עמי. שמתלל קאמר לשאול כשהשלנו ב"י בעצה שלחו (שמואל ב' ב' ט"ו). **הרי אני** בבן שבעים שנה. לא כן שנים עגוב היה, אלא מקבלה מלו יקנה בשנה שמתחנה נשים כמו שנים: [1]ויגבה ה' לחיים ובספר מיים מחזירים אותו אם לא אמר. דכל המצנה ממעטע שנעבנו חכמים מיט יוצא ידי חובתו ויכ פסק רבינו יהודה אם פסק לו אם אמר אם לא אמר מחזירים אותו דלאיתא בירושלמי דתענית פ"ק היה מתפלל ושיו יודע אם הזכיר על ומער ואם אלא אם כל אלשים יום בחזקת שלא לעבר. פירוש שלא אמר אלא אם כן נספר בפירוש והכיא לדיה לדכרי: **בקשו** לקבוע פרשת בלק בפרשת ק"ש **ומפני מה** לא קבעוה וכו'. איתא בירושלמי דאומן ג' פרשיות שאקנו בקריאת שמע לפי שבהן עצמת הדברות ומין בו ומצמה הכל:

הדרן עלך מאימתי

רבינו חננאל

[2]רב ששת אמר כי כרע כרע כחיזרא כי קא זקיף זקיף כחייוא כשהיכרע ברוך הוא ברוך הוא ולא יברע השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש מלך אוהב צדקה ומשפט חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט ורבי אלעזר אמר אפילו אמר האל הקדוש יצא שנאמר [3]ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה אימתי ויגבה ה' צבאות במשפט אלו עשרה ימים שמר"ה ועד יוה"כ וקאמר האל הקדוש מאי הוה עלה אמר רב יוסף האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט רבה אמר המלך הקדוש והמלך המשפט והלכתא כרבה: ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר [4]גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם אמר רבא אם ת"ח הוא (6) צריך שיחלה עצמו עליו מ"ט אילימא משום דכתיב [5]ואין חולה מכם עלי (ואין) [ו]גולה את אזני דילמא מלך שאני אלא מהכא [6]ואני בחלותם לבושי וגו': ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו **על כל עונותיו שנאמר** [7]**למען תזכרי ובשת** ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים דילמא צבור שאני אלא מהכא [8]ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי (6) וה' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה

ואילו אורים ותמים לא קאמר משום דקטליה לנוב עיר הכהנים ומנין דאחילו ליה מן שמיא שנא' (ויאמר שמואל אל שאול) [7][ו]מחר אתה ובניך עמי [9]וא"ר יוחנן עמי במחיצתי ורבנן אמרי מהכא [10]והוקענום לה' בגבעת שאול בחיר ה' **יצתה בת קול ואמרה בחיר ה' אמר ר' אבהו בן זוטרתי אמר רב יהודה בר בזידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע ומפני מה לא קבעוה משום מורח צבור מ"ט אילימא משום דכתיב בה [11]אל מוציאם מצרים לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים אלא אמר ר' יוסי בר אבין משום דכתיב בה האי קרא [12]כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו ולימא האי פסוקא ותו לא נמירי כל פרשה דפסקה משה רבינו פסקינן [13]דלא פסקה משה רבינו לא פסקינן פרשת ציצית מפני מה קבעוה א"ר יהודה בר חביבא מפני שיש בה [14]חמשה דברים מצות ציצית יציאת מצרים עול מצות ודעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז בשלמא הני תלת מפרשן עול מצות דכתיב [15]וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ציצית דכתיב וגו' יציאת מצרים דכתיב [16]אשר הוצאתי וגו' אלא דעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז מנלן דתניא אחרי לבבכם זו מינות וכן הוא אומר [17]אמר נבל בלבו אין אלהים אחרי עיניכם זה הרהור עבירה שנאמר [18]ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני אתם זונים זה הרהור ע"ז וכן הוא אומר [19]וזנו אחרי הבעלים: **מתני'** מזכירין יציאת מצרים בלילות [20]א"ר אלעזר בן עזריה "הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה [21]בן זומא שנא' [17]למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות וחכ"א ימי חייך העולם"ז [22]כל להביא לימות המשיח: **גמ'** [23]תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח והלא כבר נאמר [24]הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדרתים שם אמרו לו לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא שעבוד מלכיות עיקר ויציאת מצרים טפל לו כיוצא בו אתה אומר [25]לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך **לא**

מסורת הש"ס

א) (ומלכות). ב) (מרוקין בב:). ג) ג' מסכתות הן שם מלבים יקום עד יאמר מוקף ויכיה בהיא מסכתות. ד) (תענית ט:) מעלה כב. ה) ס"ק עמ. ו) ספרי י' ולמ. ז) (מקנן כמ.). ח) מכילתא פרשה פא פ' ב"ש. ט) כדאמרי' תלמוד בבלי מנ"ל אלהים. יחזקאל מו ס. 6. **ויאמר שמואל אל** שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה. שמואל א כח טו 7. ויתן ה' גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן ה' ביד פלשתים. שמואל א כח יט 8. יחן לנו שבועה אנשים מקנני הדוקמנים לה' בגבעת שאול בחיר ה' ויאמר המלך אני אתן. שמואל ב כא ו 9. אל מוציאם ממצרים כתיעמה לה': במדבר כו כב 10. כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ארורה ומארריך ברוך. במדבר כד ט 11. ותקח לכם לשרצה ואיתם אותו ולא תחריו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: במדבר טו לט 12. דבר אל בני ישראל והשבתם אלהם ונעשה להם צרעת על כנפי בגדיהם לדרתם וחתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. במדבר טו לח 13. אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם. במדבר טו מא 14. לעבעה לדוד אמר בעבי בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליליה אין עשה טוב: תהלים יד א 15. ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: שופטים יד ב 16. ויהי כאשר שב נדעה וישובו לשנו בעיר אחרי הבעלים ושישה לשם בעל ברית לאלהיהם: שופטים ח לג 17. ולא האכל עליו קסמי ונחשתי עמים תאכל עליו מעוה לשם עבי כי כחשון: קאיה מארץ מצרים לעמן תזכר את יום הקה. דברים טו ג 18. לכן דברה אדנים נאום אם ה ולא אמרה עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ירמיהו כג ז 19. ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך וישראל בראשית לה י